

[Per Federspiel.]

effektive, så letarbejdende og så smidige som muligt og navnlig rustet til at stå stærkere i den internationale konkurrence, som ikke mindst vort medlemskab i De europæiske Fællesskaber betyder.

Den balance, der nu er tilvejebragt, bygges på tillid, og jeg kan helt slutte mig til, hvad mine forgængere på talerstolen har sagt om udvalgsarbejdet, hvor der har været forståelse for, at disse hensyn måtte afbalanceres. Vi har derved nået resultater, der ikke er helt ubetydelige. Der er fjernet en del skønhedsfejl, som var indført i den hensigt at sætte aktieselskaberne under unødigt kontrol. I meget høj grad er dette lykkedes, fordi vi har kunnet påvise, at disse samme foranstaltninger var egnede til at fremme spekulation mod aktieselskaber, hvad enten det var fra konkurrenter eller fra udenlandsk side. Der er skabt større tryghed om aktieselskabernes virke ved, at denne balance er opnået.

Der er ikke nogen grund for mig til at gå i enkeltheder med de ændringsforslag, det drejer sig om. Men jeg vil gerne gøre en bemærkning om medarbejderrepræsentanterne i bestyrelsen, som de fleste af erhvervsorganisationerne har stillet sig positivt til. Det har vi også fra vor side gjort, men vi tror nok, at det, der er opnået gennem udvalgsbehandlingen, vil lette dette nye træk i aktieselskabernes liv, som utvivlsomt vil være et fremskridt, forudsat at der vil kunne arbejdes under gensidig tillid og ikke under mistillid og mistro, således som man kunne få indtryk af det af lovforslagets oprindelige affattelse. Der vil kunne tilføres aktieselskaberne noget meget væsentligt derved, at medarbejderne, der jo har dagligdagen i virksomheden tæt inde på livet, kan deltage i drøftelser om aktieselskabets forhold i almindelighed.

Der er et enkelt punkt, jeg gerne vil høre ministerens mening om. Det er fastslået meget klart, og betænkningen gør det helt tydeligt, at medarbejderrepræsentanterne indtræder i bestyrelserne med nøjagtig samme rettigheder og forpligtelser som andre medlemmer af bestyrelsen, generalforsamlingsvalgte, repræsentantskabsvalgte, eller hvad det nu kan være. Men samtidig er der gjort nogle bemærkninger om inhabiliteten, der hænger sammen med en enkelt be-

stemmelse i lovforslaget om, at et bestyrelsesmedlem, der er interesseret i eller har personlig interesse i et bestemt forhold, ikke bør deltage i behandlingen af sådanne spørgsmål. Jeg må forstå det således, at det, det drejer sig om, er ikke at deltage i beslutningen om sådanne spørgsmål, for det ville være ganske urimeligt, hvis medarbejderrepræsentanterne i en virksomhed ikke skulle deltage i drøftelserne af arbejdsforhold eller overenskomstforhold. Man vil gerne høre deres mening om dem, men de har en personlig interesse, som diskvalificerer dem fra at deltage i selve beslutningen. Ganske på samme måde bør et bestyrelsesmedlem, der ligger i kontraktforhandlinger med et selskab, ikke være afskåret fra at gøre rede for forholdet i bestyrelsen. Han skal blot være afskåret fra at lade sin stemme falde ved selve beslutningen.

Jeg er opmærksom på, at der her kan opstå en vis konflikt mellem arbejdet i samarbejdsudvalgene og arbejdet i bestyrelsen. Jeg tror i og for sig ikke, at det vil blive tilfældet. Bestyrelsens almindelige generalforsamlingsvalgte medlemmer deltager jo ikke i samarbejdsudvalgene, men på den anden side er det dem, der er retningsgivende for firmaets dispositioner i hvert fald på længere sigt, og derfor vil det være rigtigt, at de har mulighed for at høre medarbejdernes synspunkter også om forhold, der naturligt hører ind under samarbejdsudvalgenes kompetence.

Hvordan dette nye institut vil udvikle sig, vil afhænge af den vilje til at føre det ud i livet, der er til stede i virksomhederne. Det ville være naivt at tro, at denne vilje er helt ens i samtlige virksomheder. Om dette spørgsmål kan der ikke lovgives. Det er til syvende og sidst et spørgsmål om almindelig dannelse, og jeg tror ikke, at selv kulturministeren vil være i stand til at formulere et forslag, der sikrer den almindelige dannelse.

På et enkelt punkt må vi med beklagelse konstatere at vore synspunkter ikke har kunnet vinde tilslutning under udvalgsbehandlingen, og det gælder at holde dagblade af politisk eller idémæssig karakter uden for bestemmelserne om medarbejderrepræsentation. Jeg kan ikke være enig i den betragtning, hr. Poul Nielson gjorde gældende om, at det ikke er bestyrelserne, der bestemmer den redaktionelle linje i dagbladene. Det er